

Кафедра української мови

**ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ
МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Остроголомоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 821.161.2.09

Кривко Любов*(Науковий керівник – Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, професор)***ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧИНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ)**

У статті розглядаються індивідуально-авторські новотвори А. Казки у порівнянні з новотворчістю П. Тичини. Увагу звернено на семантичні особливості найбільш експресивних окказіоналізмів.

Ключові слова: авторський лексичний новотвір, семантика, неологія, українська поезія ХХ століття.

В статье рассматриваются индивидуально-авторские новообразования А. Казки в сравнении с языковым творчеством П. Тычины. Внимание обращено на семантические особенности наиболее экспрессивных окказионализмов.

Ключевые слова: авторское лексическое новообразование, семантика, неологизм, украинская поэзия ХХ века.

The article is devoted to the comparison of author lexical new-formations by A. Kazka with P. Tychyina's language creation. The attention is paid to the semantics of the most expressive occasional words.

Key words: lexical, new-formation, semantics, neology, Ukrainian poetry of the 20th century.

Початок ХХ століття ознаменувався в історії української культури сплеском мистецької діяльності, який спричинився загальним духовним та інтелектуальним піднесенням суспільства. Тогочасна література характеризувалася величезним накопиченням авторських лексичних новотворів (далі АЛН), традиція використання яких міцно вкоренилась і в сучасних літературних колах. Аркадій Казка належав до тих, які не стояли осторонь епохального творення і переломних змін початку нового століття. Поетична мова цього митця насичена індивідуально-авторськими новотворами, які й лягли в основу цього дослідження.

Стаття має на меті розглянути неологічну спадщину А. Казки шляхом компаративної характеристики з мовотворчістю П. Тичини. Дослідження АЛН наразі є актуальним уже тому, що завдяки їм активно поповнюється поетичний словник мови, і, звичайно, вони є невід'ємною частиною ідіостилю обох письменників. Матеріалом дослідження слугували АЛН, засвідчені в збірці “Васильки” А. Казки [6] та “Словнику авторських лексичних новотворів Павла Тичини” О. В. Кирилюк [9].

Словотворчу діяльність А. Казки та П. Тичини можна порівнювати не лише з огляду на однаковий часовий зріз їхньої діяльності, а й тому, що їх поєднували тісні творчі та дружні зв'язки, про що свідчать спогади П. Тичини, статті В. Мисика та С. Тельнюка. Для порівняння було взято АЛН створені поетами в період 10 – 30-их років ХХ століття.

Зіставляючи частотну кількість новотворів за роками, можна виокремити однаковий часопростір, на який припадає пік створення поетами АЛН (див. рис. 1).

Ідеться про бурхливий початок 20-их рр. коли кардинальні зміни в суспільному стані провели свої реформи в літературі, які призвели до “спроб перекреслити всі закони мистецтва і витворити “закони” нові, які спираються не на об'єктивну реальність, а на суб'єктивну примху творця” [10, с. 34]. Саме в цей час створено найбільшу і кількість АЛН обох поетів: *вільний-богорівний, життя-багно, сльозавий, творець-музика* (А. Казка); *акордитись, голод-голосок, дух-рушій, зливний* (П. Тичина).

Наступний злет у творенні АЛН припадає на кінець 20 – поч. 30-их рр., період переломний і неоднозначний у житті митців, коли “ширий революційно-патріотичний пафос заступає складна суміш напівшироти і напіввимушеності, настороженості й страху” [5, с. 47]. Однак, якими б не були суспільні умови, це не було перепоною для творення нових АЛН: *грозоїдучий, зароситись-заюшитись, кропити-ронити, мільйоногий*, (А.Казка); *безводяно, голоколінець, заокрилюватися, нагорблений* (П. Тичина). У цих новотворах помітно сильніше семантичне навантаження, складніше структура та урізноманітнюється спосіб творення.

Важливим кроком до розуміння АЛН є їх семантичний аналіз. Семантика кожного слова, як одиниці мови і мовлення, зумовлена конкретними теоретичними засадами, які часто зображуються схематично. [8, с. 267].

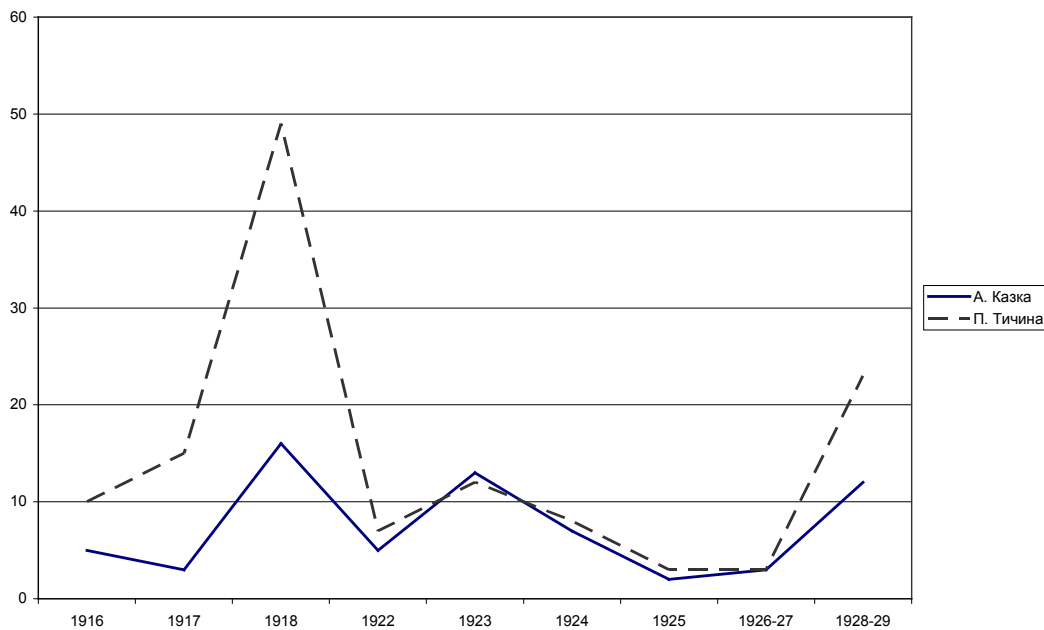

Рис. 1. Кількісний склад АЛН у поетичних вокабулах П. Тичини та А. Казки (хронологічний аспект)

Із цієї позиції проаналізовано творчий доробок А. Казки та П. Тичини. Значну увагу також приділено процесу творення нових слів, тобто структурно-дериваційним особливостям.

Якщо розглядати творчість обох поетів зі структурно-дериваційної позиції, то, насамперед, слід наголосити на певній відмінності в способі творення АЛН. У словотворчій діяльності А. Казки більшою мірою представлені юкстапозити (близько 37): *багрово-млистий, звуки-перли, стерегти-леліяти*. Чималу кількість серед лексичних новотворів займають композити: *дощоносний, сонцерадісний, яснозорий*. У творчості П. Тичини того періоду помітна тенденція до афіксального словотворення та композитів: *безвлада, дощоросно, світанно*. Щодо юкстапозитів, то можна зазначити, що вони представлені невеликою кількістю АЛН: *орбітно-плавко, сніг-мочар, сум-гніт*. Однак спільною рисою цієї структурно-дериваційної форми обох поетів є та, що вони найбільш активно експериментували саме з іменником, як із найбільш динамічною частиною мови: *ікла-гармати, Церковця-Вдовиця, Кобзар-Весна* (А. Казка); *сонце-золото, хмарка-легкокрилка, сон-дрімайло* (П. Тичина).

Притаманними для поетичного мовлення А. Казки і П. Тичини є трикомпонентні юкстапозити, які рідко зустрічаються у мовотворчості інших поетів: *усміхнено-рожево-ясний, блакитно-зеленяво-юний, моргушка-сльоза-зоря* (А. Казка); *ринко-збуто-здоєння, свіжо-тьмяно-юний, ясно-синьо-цвітно* (П. Тичина).

У словниках поетів наявні також графосемантизми, які є одними із найцікавіших утворень, оскільки поети зосереджують свою увагу на графічному аспекті, роз'єднуючи слова, використовуючи аббревіатури, тощо [2, с. 47], наприклад, *шусть(!)нути* (А. Казка) та *чор!товий* (П. Тичини). Графічний знак оклику в середині слова автори використали для наголошення на першій кореневій частині, акцентуаційного виокремлення її: *Ось гомінкїї ластівки із клуні шусть(!)нули / І чорними заграли в небі блискавками* (А. Казка, 1924); *Ех! Чор!тового сина, / отут уже ти невгомний* (П. Тичина, 1923).

Частининомовний розподіл розподіл АЛН обох авторів виглядає так (див. табл. 1):

Таблиця 1
Частининомовний розподіл авторських новотворів П. Тичини та А. Казки
(на матеріалі поезії 10-30 років ХХ ст.)

	Іменник	Прикметник	Дієслово	Присл.,	Дієприкм.,	Дієприсл.
П. Тичина	116	51	65	33	4	2
А. Казка	26	20	11	3	2	—

Найяскравіше пошуки в галузі індивідуально-авторського словотвору виявилися в іменниках, які формують найбільш вагому з кількісного і якісного поглядів групу новотворів чи не в усіх письменників того часу. У поетичному лексиконі А. Казки та П. Тичини цей частиномовний клас становить найбільшу групу інновацій від загальної кількості авторських лексичних новотворів. Перевага іменників

пояснюється потребою насамперед експресивної номінації предметів, реалій, явищ, понять, їх властивостей тощо: *багринь, звуки-перли, подив-спів* (А. Казка); *зустріння, окружай, зелен-клен* (П. Тичина).

Однак подальша частиномовна характеристика поетів дещо різниться між собою. В А. Казки друге місце за частотністю займають прикметники, оскільки вони, зазначає Г. М. Вокальчук, «урізномбарвлюють», увиразнюють текст, роблячи його художнім відбиттям дійсності [3, с. 54]. З дериваційного погляду найрепрезентативнішими є юкстапозити та композити: *змінно-тінний, промінно-срібний, чергозмінний* тощо.

Відмінною постає картина у мовотворчості П. Тичини. З-поміж двох частин мови, прикметника та дієслова, поет віддає перевагу останній, як засобу творення динамічних, процесуальних ознак, наділених часовими характеристиками: *зернити, клоніти, гробнути*.

Зовсім не репрезентовано такі частини мови як займенник та числівник, що загалом «характерно для поетичного лексику ХХ століття, у якому зазначені класи представлені одиничними оказіональними утвореннями» [3, с. 45].

Лексико-семантичний клас іменників найбільш інтенсивно поповнюється новими одиницями. Так само продуктивним є і клас авторських субстантивів, що відзначаються великою семантичною наповненістю та структурною різноманітністю [1, с. 34].

Автори найчастіше вдаються до використання складних та складених номінацій на зразок *Сонце-Зорі, Чарівниця-Мана, гуцолюд* (А. Казка); *друг-милодан, пан-вкраїтан, громознів* (П. Тичина). Експериментуючи над словом, А. Казка та П. Тичина рідко вдаються до використання назв абстрактних понять. Більшість їхніх АЛН належать до лексико-граматичного розряду конкретних іменників, що позначають явища природи, конкретні предмети та живі істоти. Зафіксовані новотвори належать до таких лексико-семантичних груп: назви осіб: *творець-музика* (А. Казка) *ненька-удова, поет-голото*

(П. Тичина); назви емоційних станів: *радість-натхнення, регіт-гук, сум-джура* (А. Казка); *сум-гніт* (П. Тичина); назви частин тіла: *рука-лілея* (А. Казка); *оченьки-ворітечки* (П. Тичина); назви фізіологічної характеристики організму: *сон-долина* (А. Казка); *сон-хвиля* (П. Тичина); назви пір року: *Кобзар-Весна* (А. Казка); *весна-провесна*, (П. Тичина); назви соціальних явищ: *гуцолюд* (А. Казка), *безвлада* (П. Тичина).

Привертає увагу зацікавлення поетів космічними об'єктами. Наприклад, можна виокремити низку АЛН із компонентом 'сонце': *Сонце-Зорі, Сонце-Радість* (А. Казка); *сонцегрій, сонце-золото, сонце-прихильник, сонцепрозор, сонцехмар* (П. Тичина); *Я дивлюся на вас мовчки, Сонце-Зорі, / Ясні, чисті, промінисті на прозорім Неба тлі.* (А. Казка, 1918-1919); *Дельфін не гравсь у морі, / не був і сонцехмар* (П. Тичина, 1926).

Використання авторами складних найменувань пояснюється тим, що, порівняно з однослівними номінаціями, композити та юкстапозити характеризують денотат конкретніше, точніше, використання їх замість описових конструкцій сприяє лаконічності висловлювання, що особливо поцінюється в поезії [11, с. 150].

Абстрактні іменники більшою мірою зафіксовано в поетичному мовленні П. Тичини, наприклад: *краса-голото, прозорумука, свободорозуміння* тощо. А. Казка надавав мало значення цьому виду іменника, тому вони представлені поодиначними номінаціями (*життя-багно*).

Вище зазначені новотвори характеризуються прозорою семантикою, мають виразне стилістичне забарвлення, чим урізноманітнюють текст, надають йому певного колориту.

Прикметникові, як частині мови, відведена роль називати ознаки, властивості об'єктів позамовної дійсності і виражати їх через зв'язки з цими предметами. Наявність значної кількості прикметникових новотворів у поетичному словнику 20 – 30-х років свідчить про посилену увагу авторів до пошуків нових виражальних засобів на позначення різноманітних ознак денотатів, – ознак, котрі допомагали б виразніше, переконливіше передати світобачення і світосприйняття поета [3, с. 63]. Семантика складних прикметників, засвідчених у поетичному лексиконі 20 – 30-х років, багатопланова. З-поміж індивідуально-авторських ад'єктивів виокремлюється, наприклад, низка новотворів у семантичній структурі котрих міститься сема 'колір'. Складною є семантика ад'єктивів, у яких колірний компонент поєднується з іншою характеристикою об'єкта, що підвищує рівень експресивності прикметникових АЛН: *багрово-млистий, блакитно-зеленяво-юний, жемчужно-сизий, промінно-срібний* (А. Казка); *блакитнострумний, дрібночервоний, сухотно-жовтий* (П. Тичина).

Спільною рисою у творенні прикметникових номінацій для поетів є використання нумеративних компонентів на позначення означеної та неозначеної кількості: *кількамільйонноголосий, мільйонно-*

гий (А. Казка); *стопрозорий* (П. Тичина). У більшості числівниковий компонент використовується не для передачі кількості, а для підсилення ознаки. Проте зв'язок із числівником у таких АЛН зберігається.

Прикметникові АЛН А. Казки та П. Тичини уточнюють більшою мірою реалії природного світу: *змінно-тінний, рясно-гільчастий, сонцерадісний* (А. Казка); *градний, зливний, хмар-хмаровий* (П. Тичина). Оказіональні прикметники на позначення характеристики людини більш притаманні мовотворчості П. Тичини: *незламно-молодий, сумно-розхристаний, демократично-п'яний*, наприклад: *Я хочу бути вічно-юним, незламно-молодим!* (Тичина, 1917). У лексиконі А. Казки таких АЛН не зафіксовано.

Ідіостилю поетів притаманне використання дієслівних новотворів, які точніше та влучніше передають творчий задум, тим самим збагачуючи поетичний лексикон авторів.

Дієслівні АЛН А. Казки та П. Тичини мають експресивне забарвлення. Однак А. Казка мало звертався до дієслова, як до матеріалу для створення абсолютно нової okazіональної одиниці. Наведені АЛН мають прозору семантику, вони утворені від узуальних слів, тому їхнє значення достатньо розкривається в контексті: *стерегти-леліяти, шумувати-грати, згасати-гинути*.

Дієслівні АЛН П. Тичини різноманітніші, як за будовою, так і семантично: *обезхмарити, вітрилити, креснути-полоснути*. Інколи трапляються новотвори, які потребують детального семантичного аналізу: *аулитись, тонити, федерувати*.

Найважливішою типовою ознакою прислівників є їхня незмінність, а також лексична і словотворча співвідносність з усіма відмінюваними частинами мови [4, с. 325]. В А. Казки та П. Тичини зафіксовано невелику кількість прислівникових АЛН: *проміждо, зловорожо* (А. Казка); *прометейно, золотоцінно, дощоросно* (П. Тичина). Слід зауважити, що обидва поети не перевантажують новотвори семантично, не зловживають словотвором, але їхні прислівники естетично місткі, націлені на синтез художнього тексту.

Підсумовуючи вищесказане, зазначимо, що семантична наповненість новотворів П. Тичини значно глибша, аніж у А. Казки. Окрім того, частина АЛН значеннєво не розшифрована, що призводить до загальної складності розуміння певних моментів у поезії. Більшою мірою це стосується іменникових АЛН: *журбїт, конкрет, літана* та ін. Індивідуально-авторські одиниці А. Казки характеризуються відносною семантичною прозорістю (*сон-долина, стогнати-гинути, дощonosний*).

Дослідження семантики АЛН загалом дає можливість ширше розглянути основні засади поетичної творчості митців, змушує під час аналізу звертатися до джерел їхньої творчості, ідейних поглядів та переконань [8, с. 270].

Література:

1. Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори Василя Барки: (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти); за ред. Г. М. Вокальчук / Н. А. Адах. – Рівне : Видавництво Олега Зеня, 2007. – 136 с.
2. Вокальчук Г. М. Авторський неологізм в українській поезії ХХ століття (лексикографічний аспект) [монографія]; / за ред. А. П. Грищенка / Г. М. Вокальчук. – Рівне : Перспектива, 2004. – 524 с.
3. Вокальчук Г. М. „Я – беззразковості поет” (словотворчість Михайля Семенка) : [монографія] / Г. М. Вокальчук. – Рівне : Перспектива, 2006. – 201 с.
4. Жовтобрюх М. А. Курс сучасної української літературної мови / М. А. Жовтобрюх, Кулик Б. М. – К. : Рад. школа, 1965. – 423 с.
5. Історія української літератури ХХ століття : у 2 кн. / [за ред. чл.-кор. НАН України В. Г. Дончика]. – К. : Либідь, 1998. – 461 с.
6. Казка А. В. Васильки / А. В. Казка. – К. : Рад. письменник, 1989. – 260 с.
7. Київські неокласики: словотворчість / Гаврилюк Н. В.; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острого : Вид-во НаУ “Острозька академія”, 2009. – 216 с. (Лексикографічна серія “Українська індивідуально-авторська неографія”; вип. 2).
8. Микуцька Н. Ф. Джерела семантики авторських лексичних новотворів у поетичному лексиконі Едварда Стріхи / Студентські наукові записки. Серія “Гуманітарні науки” / [укл. В. В. Максимчук, Г. В. Максимчук]. – Острого : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2010. – Вип. 2. – 526 с.
9. Мовотворчість Павла Тичини у дзеркалі третього тисячоліття : [збірник наукових праць; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острого : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2011. – 268 с. (Лексикографічна серія “Українська індивідуально-авторська неографія”; вип. 5).
10. Тельнюк С. В. Павло Тичина / С. В. Тельнюк. – К. : Молодь, 1979. – 366 с.
11. Тимочко О. Б. Лексико-семантична характеристика новотворів Грицька Чубая / О. Б. Тимочко // Словотворчість шістдесятників. Василь Стус. Ігор Калинець. Іван Світличний. Григорій Чубай : [збірник наукових праць; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острого : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2010. – С. 492 – 495. (Лексикографічна серія “Українська індивідуально-авторська неографія”; вип. 4).

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга

СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ –
ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна

ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ
У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ
НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила

СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ
В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга

ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ
ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ
(НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ II.

ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія

МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар

ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина

СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ
У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

- Моисеева Анастасия**
 ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
 В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41
- Онищук Олена**
 ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44
- Соколова Тамара**
 ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
 ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47
- Стецюк Олена**
 СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
 В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50
- Струганець Юрій**
 ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
 ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53
- Усач Наталія**
 ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
 У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

- Басараба Іванна**
 СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58
- Вдович Тетяна**
 ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
 У ПОЕЗІЇ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ 60
- Галабурда Ірина, Одарієва Ірина**
 АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
 НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64
- Денищук Ірина**
 СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
 У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67
- Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак**
 АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
 В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71
- Кирилюк Ольга**
 ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
 В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧІНИ 73
- Коритнюк Надія**
 СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77
- Кравченко Катерина**
 СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
 В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 79
- Кривко Любов**
 ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
 АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧІНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

- Криворучко Антоніна, Хороша Наталія**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86
- Максимчук Віталій**
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88
- Поліщук Оксана**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92
- Рожко Іванна, Рожко Оксана**
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94
- Тимочко Ольга**
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97
- Шнайдрок Людмила**
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ ІV.

ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

- Віхтюк Марина**
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106
- Ігнатюк Наталія**
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109
- Корнелюк Юлія**
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112
- Тишко Наталія**
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.

КОМПАРАТИВІСТИКА

- Архангельська Тетяна**
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119
- Гаврилюк Катерина**
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122
- Călăraș Angela**
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова ОксанаОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128**РОЗДІЛ VI.****ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА****Виходилова Зденька**ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТА 134**Гладикова Мартина**РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135**Зилварова Никола**

АШОТ БЕГЛАРЯН – «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова МартинаПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140**Лизлова Елишка**РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144**Мерзова Радана**LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149**Мразкова Гана**ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154**Тардонова Михаела**ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157**Хокрова Ярмила**

РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ» 160

Олійник АнастасіяПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ .....163**РОЗДІЛ VII.****ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ****Терновий Ярослав**СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ) 167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 170